

Book Review: Η αντανάκλαση του χρόνου: το όνειρο

Ας είμαστε ειλικρινείς. Βιβλία με έντονο το πολιτικό στοιχείο και πόσο μάλλον στην Ελλάδα, που τις πολιτικές εξελίξεις τις βιώνουμε ανέκαθεν στο πετσί μας, είναι λίγο δύσκολο να τα διαβάσεις ευχάριστα. Εννοώ ότι αν κάποιος θέλει να γράψει ένα βιβλίο με αναφορές στα πολιτικά συμβάντα των προηγούμενων δεκαετιών και να μη θέλει να το διαβάσουν μόνο όσοι είναι άνω των 60, θα πρέπει να καταφέρει να τα παρουσιάσει με τρόπο που να συνδυάσει όλη τη σοβαρότητα και την αντικειμενικότητα που τα διακατέχουν αλλά και να μην αφήσει την αίσθηση ότι προσπαθεί να παραδώσει μάθημα πολιτικής αγωγής απλά επειδή διάβασε κάποια βιβλία και έκανε μια σχετική έρευνα. Είναι μεγάλος λοιπόν ο κίνδυνος που καλείται να αποφύγει ο συγγραφέας και σίγουρα μεγάλο και το ρίσκο που παίρνει. Το βιβλίο του κυρίου Γιώργου Ν. Μανιάτη είναι ένα πολύ αντιπροσωπευτικό δείγμα τέτοιας προσπάθειας και του αξίζουν συγχαρητήρια καθώς αποδεικνύει ότι η πολιτική και η ιστορία σε κατάλληλα χέρια μπορούν να γίνουν ένα σωστό εργαλείο για να είναι ομαλή η πορεία της κοινωνίας τα χρόνια που θα έρθουν.

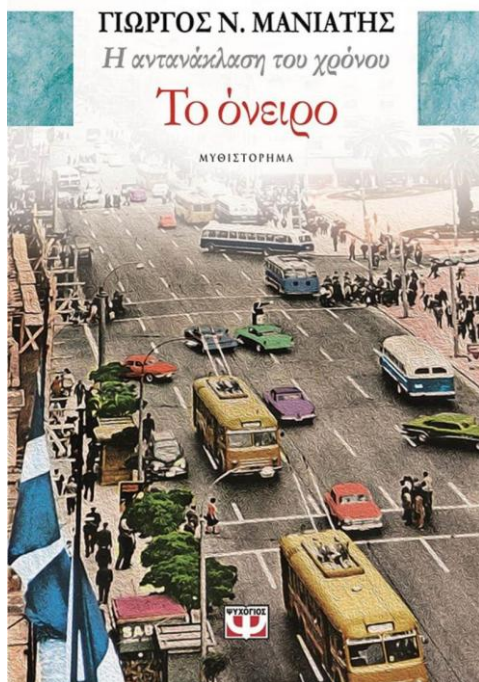
Στο δεύτερο μέρος της τριλογίας του η ηρωίδα Άννα Σταμέλου προσπαθεί να ορθοποδήσει μετά τη δολοφονική απόπειρα εναντίων της, η μητέρα της μπλέκεται στο σκοτεινό κόσμο των μυστικών υπηρεσιών και τ' αδέρφια της γράφουν τη δική τους πορεία στην Ελλάδα της δεκαετίας του '60.

Καθώς το πρώτο μέρος της ιδιαίτερης αυτής τριλογίας δε το έχω διαβάσει κι επειδή γενικότερα η πολιτική είναι ένα είδος που δε με συγκινεί-σε αντίθεση με άλλους-πίστευα ότι δε θα καταφέρω να μπω στο κλίμα του βιβλίου καθώς το κενό που έχω για την ως τώρα πορεία των ηρώων θα παίξει μεγάλο στο να κατανοήσω τη ζωή τους. Τελικά δεν αποδείχτηκε τόσο δύσκολο το όλο εγχείρημα καθώς η γραφή του συγγραφέα ήταν απλή και κατανοητή παρουσιάζοντας τα γεγονότα και τους ήρωες που τα καθορίζουν με τρόπο που κι να δεν ξέρεις τη προηγούμενη ζωή τους να μη σου φαίνονται τελείως ξένοι. Αρκετά δύσκολη προσπάθεια, πόσο μάλλον όταν

πρόκειται και για αρκετά χρόνια πίσω που καλώς ή κακώς μόνο αν τα έχεις ζήσει θα μπορέσεις να πιάσεις τον παλμό της τότε κοινωνίας. Ο κύριος Μανιάτης λοιπόν θεωρώ ότι έκανε μια εξαιρετική δουλειά παρουσιάζοντας τη πορεία της ζωής μιας οικογένειας στη δεκαετία του 60, αναφέροντας όμως πώς έφτασαν ως εκεί από τα προηγούμενα χρόνια καθώς και τα γεγονότα που τους σημάδεψαν.

Η κεντρική αφηγήτρια η Άννα, η οποία προφανώς ήταν υπαρκτό πρόσωπο, είναι ακόμη πιο "ζωντανή" μέσα στο βιβλίο καθώς παρεμβάλλονται προσωπικά της ημερολόγια με τη πορεία της στα χρόνια μετά τον Β Παγκόσμιο πόλεμο, τις προσπάθειες της να παραμείνει ζωντανή αλλά και τις κακουχίες που πέρασε η ίδια αλλά και η οικογένειά της επειδή απλά τόλμησαν να έχουν διαφορετική άποψη από το μέχρι τότε καθεστώς. Κατά πόσο οι επιλογές τους ήταν τελικά καλές για τη πορεία της ζωής τους, αυτό θα το κρίνει ο αναγνώστης μέσα από το βιβλίο, το σίγουρο είναι ότι θα τους έχει στο μυαλό του για καιρό.

Εν κατακλείδι, το παρόν βιβλίο δεν είναι ούτε καθαρά πολιτικό ούτε ιστορικό. Πάνω απ' όλα είναι ένα εξαιρετικό ψυχογράφημα όλων των χαρακτήρων που ο καθένας τους καταθέτει κομμάτι από τη ψυχή του μέσα στις σελίδες του. Είναι πρωτίστως ανθρωπιστικό και κοινωνικό κι έπειτα όλα τα υπόλοιπα. Συγχαρητήρια λοιπόν που ο συγγραφέας έγραψε ένα βιβλίο για τους ανθρώπους και όχι για τη πολιτική ιστορία.

Καλή ανάγνωση,

Μαρία Ανδρικοπούλου

